saa blandt Andre, og det giorde Hr
af Hinsteen Gynd; Jomfrue Rasmus
og Jagten Overraskning
Mons Jens saae vi oftere hogde af Faar
Hunner, og især var det min Fryd, at jeg
om Søndagen kunde træffe den Jomfrue,
saa vare Øyne og ogsaa Hjertet fuldt af
min Søster Thorvø og jeg, som alle Folk
mangt af Syndaren, Veiledet ogsaa ad
Skatten mine især til de Fattige, som
vi fandt, først gjennem Mme Lebis Forsi; og
Forsi fandt først vaar, den Glade
Jan Eg, som vi kaldte Evan, og fandt Lille Gabriel
med Hun, allan Andre; og Folk vi kende
som vi kaldte dat, og nær Mme Lebis Hus
Først Skulde, vi salig, vi salig, det
var altid saa vi kunde, naar jeg gik
og skilde Forsi Skatten og vi Forsat
han at begynne Skuld Lidt og Lidt
naar jeg mindre Hogde om Eftermid
og Thorvø fandt altid travelt med at
Gratte Fjeld, Dale med Fred der Lod vaa
Bordene af Hinsdagen, og Dale med
Malarinnen, som for mig altid maatte
Dage efter saa Forunder, Klare Farve
Jan ingen Ro, — til Jan af Disse Bøger
Kom Jan lidt Feldig da først maatte gaae, at
andet Sted vi møde den Skjønne Pige
Jomfru Colbjørnsen Jan med da Ord: vi det nogle
Dage en Maaned i denne Alder, at gaae saa feldig
i Selskab osv — og jeg Faae dem Skjønne.

Ved Sang Tarlige Ungdige Brud Bortvisning
Gabrielsen, som var 81 – og Jan 73.
og saa satte de endnu og sagde Lignelsen
Smaktning, de gav Timer Brud Mc. Hvilken
de Aftenen kom mig uforglemlige
og [illegible] Klokken tilbage
& c: var Morg: opp og gjorde sin og Kvinden
til Sengen, Dennes Hjemgang Jan, som vorden
det gik, og Jan Jan var Slags, Ovrun at Jan
Graant at Sild Jan Brant, Dan Jan Mik
Kunde Kaan Kogt – sagde Dan Naigstad,
jeg Jan Jaft det Kaan og Jacobsen Jan Kunde
mig, vilde Jan jeg skal Kunde Jan
og Jan Thors Tak, sagde Dengen: det
var Dronningens Lega jeg skal sige
til Jan Da, om at Kunde Jan. – Dan Jan
Kan Jacobsen, Kaan brant, og sagde at
Dr Jan Thorvaldsen, vilde Kagde Jan Jan
skulde Jan, om nu 14 Dage 3 Uger Kan
at gaa Dram ~~Jeg var nogen~~ Dan Kaatte Jan Kut ikke
~~Jeg kan ligge til Jeg~~ ~~og Jeden~~ skulle Dan om Jeg
Kaan Kaade Dan, og skulle Dan om Jeg
at Kaade skulde Jaa det, ofte ofte
Dvi Jan tyskkende Thorv og næste Dag
skulde Jan begynde, den Dag Jan de Dvi
Kagde Kommer sin Jan Jan Mandag
Kaatte Kom Brud. Næste Morgen Kom
jeg igjen og Thorv: fortalte mig at Dang Jan
Kvant, Dan Forstaaelse i Lang til ikke siden
Dengs for Jan Dvisse til Kysse) og Jan de skulde
Dan Ker og skulde at gremlig Jeder, og Jeg
Jagde Dr til det a ikke at Ord, jeg Kat Jan
skulde, og tang skilde; – Dergnede Kde Dan de Kke
go nogit Kndt Klot gav at go Kvor;

den Kone Jacobsen, og da Jan havde Lov
det skulde Vaare, at Brunet var gan-
ske tørt, saa Aamlet Jan det og kl begyn-
Thorv: at holde Vagten, dette varede
Endelig til Jan, dog gik Lidt
om Morgenen kom Jan mange Visiter
og om Eftermiddagen, saa snart jeg Jan
havde forladt, mit Sted, og begyndt
dog gik jeg ind til Thorv: med min Cotum
Kost, og mit Tøi gamle Sikt hvor Hans
Karstin, ligesaa Kl: 10 à 11, og saaledes
Jeres aften, og skiønt det ofte faldt
mig lidt svært at blive ved Bysvaer,
og Thorvalsen, som sidste Gang
jeg holdt af det, ofte sagde: det var
synd du ikke var den Slags Karl
skiult, gaar nu jeg, efter dog gik
an saa det var klogt, og det gik godt,
skiønt jeg ofte faldt i Søvn derved, og
den kunne Thorv: maatte saa stille
Døren 5 à 10 Minutter allerede, og
naar jeg saa vaagnede, sagde Jan
paa Dommicilium, saa snart ikke
Jan kunde staae ikke begribe hvorledes
man kunde komme med saa lidet
skiønt Jan aldrig selv ofte klagede
saa det aldrig holdt med Søvn
Jan sagde det ofte gik saa dejligt
at mine Øine, saasnart jeg
derfor, ligesaa Jan blev med saa mig
mit jeg kunde det samme Middel skrive

Vejr, alder skjønd (dette sidste Arbeid taksom
grønlig ud, og jeg har fornemlig lidt til
at sætte min Lyst afsmine paa de sidstaa
Dage, vilde ikke forundgaa, undredes nu,
at jeg havde gjort saa lidt godt, og takkede
min Gud som gav mig Lyst til at
giøre saa Gandske Dage lidt mindre
kiedsommes, og ubiggelige,
Jeg er vandt Ordsprog, og Klagede
Herrnhuteren, og sagde til mig, Gud
giør saa vel med os, vi ere jo
ikke vnder vor Øyne, vi den Anden
jeg har aldrig lært saa kaldt saa
vel Grønlandsk, som han, da jeg kom
som saa mange andre da jeg kom
først til, og saa er jo ikke Sprog, og der
der siden saa meget at bestille at jeg
ikke kan vente saa vil komme siger Jeg
og sagde til mit Ønske, da jeg sidst
klagede for dem, sagde de: vogter vi
skal vide saa vil vore Børn og vi saa
maa det sidde, og saa saa saa ikke jeg
til Kunst. — Jeg som har været saa længe
Grønl i 5 Aar, har ofte undret mig
der kom af Brødrene, saa ivrige de
Grønl, og Jacobsen var af saa Mening
og skilde saa skilde Lidt vi den saa til
og høre, end den Grønlandske Ord
giøre Jeg Regler Jeg der kom saa mange
og snakkede for Herre. saa saa lod den
Grønl Jacobsen ædruelig) og jeg troer
vi kunde sat dertil ikke mange end Grønl

~~da Gjældet i Gaard~~ Ti gik saa go[d]
gang paa Gaarden alle Dage da Hørt
ganske Stillet, dog i Ende Tiden
Nogen, paa Gaarden lod den Kone
til da være Enke med Børn som
ikke saa selv Raad dette uanset
saa snart nu lidt Gjæld laa.
ikke andet at sige, og saa maatte Enken
=hallene aabne igjen, og saa kom
Gaarden saa ogsaa, og saa være
og da bi være i Livorno, ligeledes
gik Fortmuller til Auktionen
og Thorv: bestandt sig nyttelig,
saa vare vi til en Dust paa
stod i stor Kok; i 4de Time
Kjøbene
Kjøb og Salg og Malle Doctoren
hjalp ikke bedre at sige, end det var
da Fortmuller da saa ladet gaa
til, og de kom og igjen, og Jordskjø
vare der dog en lidt ud, o[g] ser —

Dog jeg skulde fortælle, at Thorv:
Fiin Bager vilde, og jeg sendte Gut
til ham, og sagde ham, at jeg ikke
kunde undvige at ikke skulde
bebyrde ham, o[g] ser o: kort jeg sagde mig
at Jeg havde hørt ingen Mandag
Dag, ti da jeg først det var Dronningen
som sendte Jacobsen, saa sidst det,
og jeg skriggede skrækkelig saa sendte

Bang sandt det til Ernest, og sagde
det saa gandske galt ut, og Thorv: Hiel
kunde blive saadan kund mer Jacobsen
hvor jeg ikke gad; ~~nu gik det galt~~
bortad med Ernest, hvad de gemeenlig
höstes löb Bryan vandt, hvorfor sagde
Thor saa jeg der, og andre at
jeg saa stille jeg, og ~~han~~ sad det,
Bang jeg sagt det, og Bang, jeg sagt
sint, og alle vare da ligge om at
Bang var bragt og bragt ~~saa~~ Jacobsen og til dette
sagde Thorv: ingang: ja da ca thron
jeg vil da end, om jeg kunne vinde
Bang kone mit ~~jeg~~ Jeg ~~Bin~~ gang, og saa
ikke mere; dette var paa Aalborg
Anledning; ~~at~~ jeg mötte ham paa
Gaden og fortalte mig at jeg ikke vilde
gaae der mere, prøvede jeg forsikkre
jeg at jeg ikke vilde vinde det, og jeg
ikke forslog prøvede, ~~at~~ ~~jeg~~ da
kunde Bang Gadedig kunde de Ord
ja ja, lad jeg mig først komme til at tro
til mig, saa er jeg dog jeg Mand.
dette fortalte jeg til Thorvaldsen
i Anledning af det jeg sagde: ja da kan
hvor jeg Bang vilde vinde, om jeg kunne da,
og da mistalte Norman om den ting
sagde jeg, giver jeg vinde de sidste jeg
Dage for dig jeg jeg vilde jeg dog dateret
jeg modtage vilde og, ~~han~~ ~~var~~ ~~jeg~~ kommer til Rom

Hvil gyg lade det lille Barn sukke sit Liv
og Amor, som sad vaant i Giber, giöre
i Marmor, og giöre saae, (det Øine
som saae først saae de Blomst) ~~som saae~~
gaae saae mig, som din det nie Øie
maae gaae nok til Brug, efter de
Scener ~~———~~ gyg saaer at Comitum omvekker
Madame Forbrudsom saae lader saae
Da Løgte Sangen saae angaaer, og saae
nie Timer sit med saare Liv. ——
Sutte gloede saae mange i ~~og saae saae~~
~~saae saae sidst~~ Nie vaagnede sig Julen og
i Jernet at Liv saade maae ~~maae~~ saa
og i mit, dog maae gyg vaer Aftens for
Thore: og ~~saae~~ Jule Aftens maagne Comitia
Døsker Døine for at sialge mig med Jule Dag
Hi maae 25 Personer for os, der maae
noget at taale paa, dog sik vi at lille
Gran vaer plantet i en Kasse og pyntet
med Confect, og slat, med Guld Kjæden
til Thore: ~~i det store~~ gyg sande Lodt
maatte nyde af Bringen, til Jan, ~~til~~
ligesom vi Jane Lodt for Kvinde og en
lige stiger i Vognen med mig. Jule
for at sialge at gelde paa Malkeriet og
paa Middags Kaffe ~~gyg sik Lodt~~
paa bringer det, og Kaffebrødet bringer
os Kaffe paa Værelse, med forbigaaer
paaen til Jan og til mig, Jane følger
da med, og vaent Lader vi Døre Jane, da
vi nie Kvinder laae Jan paa sin gamle Plads
ou giemt af Bremmer (Clausen) nie Landt

Hr vi en Dag gaa bordet og, bragte trodt
ind, og saa en lille Kasse ind forsiret
Malerint blev stillet, og dette glædede
Thorvaldsen umiddelig, saa længe vor
Dage siden saant et Maleri af Gammel
Heidelk, som saa ogsaa saadet Forbig
og saa ham, dagen saa (ogsaa Dahlen
at saa skulde blive saa stort) som jeg
dagtaar vore sine, nu blev tiden lang
altsig lang, og jeg saa at Kunstnerog
Venner, de saa den endnu, og bekræf
for Maleriet, som saa, ja jeg stræbte
nogen den anmodning saa endnu
ei skulde), — jeg blev for saa
saa — jeg kunde, som de Venner jeg
saa saa saa

Med Mayer, saa sint, som jeg kunde, saa
da Claus til mig at bortvise Jens Mads
Brandt, saa blev jeg dog intet ved af
Mayer, og Thorvald sagde mig samme
Nat vi det samme, nu blöbum gik vi,
skyttes af Jens, og han gjorde ligesaa
det vedkom Thor sidste Jar gik
efter Thor hindt til Comitium og fandt
da liggende Malvinet som var en liggende
Lister i en Grotte
Jeg maatte nu hoste Thor: Jeg fortalde
Thor: Jeg vidste hvor Sölen gjör om
talemaat gjist, og at Ch. W. Gjellerup slaget
Dyan ofte Jord slaget Jord med
de unge, og Mayer Jord liggestad,
ofte ofte — en Hjelmet gik gjerne efter
med Thor: indtil hjemad efter Thor
gik ikke hvem stemme ved, dog
efter Aften maden, bog Gjendrig, Jörn.
med dem Vorm og Nam ja og gik
Jen til Jens, og det morede Jens
i Jens Jensens,
Jens tid at vente paa Jens paa den
tid af Dagen, Thor hvorpaa Jens vende
sig Jens og Jens Vorm ønskede at mødte
Jens selv gjennem nogen af Gjendrig, og Jens
Thor agtede for Jens, Gi kaar Jens det at Aften
med Jens,

1844

Efter 3 Uger forlöb sig Thor Jens Gjen
sig ud og Jens sendte Gjen Jens og
hi sig Thor Jens, og efter Dagen sig